

– Enkelte har hevdet at dette nærmest er en «bransjeavtale» mellom trygdeetaten og tannlegene, men det er en klar misforståelse. Det er kort og greit en skriftlig kontrakt mellom oppgjørstrygdekontoret i fylket og den enkelte tannlege personlig. Avtalen angir regler og rutiner for det økonomiske oppgjøret mellom trygdemyndighetene og tannlegen, forklarte Grindheim. Det skal utstedes én regning per pasient, enkeltregninger sorteres etter behandlingstype og sendes med en samleregning,

skjema IA 05.06.18 til oppgjørskontoret maksimalt én gang i måneden. Utbetaling skal foregå snarest og senest en måned etter at kravet er mottatt. Foreldelse av tannlegens krav skjer 6 måneder etter at fordringen oppsto. Trygdemyndighetene kan foreta stikkprøver og utvidet kontroll, og har også innsynsrett i journaler. Avtalen kan sies opp av partene med én måneds varsel.

Grindheim sa til slutt at ordningen trolig er mest aktuell for spesialister forelø-

pig, men at den kan gjøre det enklere å forklare for pasientene som bare betaler reell egenandel og at den kan skape ryddigere forhold mellom behandler, pasient og trygdekontor. Og så kom han med en oppfordring til salen: – Bruk de nye trygdemulighetene på en profesjonell måte til beste for våre pasienter og for standens anseelse.

Reidun Stenvik

Moms på utleie – unntaket må omfatte hele bransjen

Hovedstyremedlem Kari Odland hadde som oppgave å redegjøre for den såkalte «momssaken» som har engasjert og opprørt både tillitsvalgte og medlemmer det siste året og vel så det. – Både sekretariatet og hovedstyret har brukt mye tid og krefter på å få gjennomslag for vårt syn, nemlig at utleie av utstyr og pasientportefølje mellom tannleger er en del av helse-tjenesten og bør være omfattet av det generelle unntaket for helsetjenester, sa hun før hun ga en oppsummering av hva som hadde skjedd.

Det hele startet i Vestfold våren 2002 da fylkesskattekontoret ba Skattedirektoratet om å få avklart om deler av assistenttannlegenes leiesum var avgiftspliktig. Direktoratet ga fylkesskattekontoret medhold i at leie for utstyr og pasientportefølje skulle utløse momsplikt. Vestfold ville da ilegge merverdiavgift fra og med 2002, men NTF klarte i første omgang å få utsatt dette til 1. januar 2003. – Vi fremholdt at det burde være lik praksis i hele landet, og vi mente at man burde avvente Finansdepartementets fortolkning av spørsmålet, sa Kari Odland. Bortsett fra denne utsettelsen førte ikke initiativene fra NTF frem. Byråkratiets fortolkning av gjeldende lover og regler var at det skulle betales moms på deler av leiesummen. Videre oppfølging av saken måtte skje gjennom forsøk på politisk påvirkning.

Hovedstyret vedtok i slutten av januar i år å sende en såkalt § 70-søknad hvor man ba om unntak fra merverdiloven.

– Denne søknaden ble det nedlagt mye arbeid i fra alle involverte parter, og den ble kvalitetssikret med ekstern juridisk hjelp, kunne Odland fortelle og sa at man i tillegg tok kontakt med sentrale politikere for å forsøke å nå frem politisk. Sosialkomiteens leder, John Alvheim, så det ugunstige i at driftsbetingelsene ble så vidt forskjellige

innen en liten bransje og at det ville bli en kostnadsøkning som kom til å bli veltet over på pasientene. Dette førte til at han sammen med stortingsrepresentantene Nesvik og Hedstrøm fremmet et såkalt Dokument 8-forslag i Stortinget om at det innen utgangen av 2003 skulle legges frem et forslag om endring av merverdilov-givningen, slik at det ikke

skulle kreves merverdiavgift på vederlag for utleie av utstyr og tjenester som ble ytt mellom selvstendige næringsdrivende tannleger i samme praksis. – Ordlyden i dette forslaget var i stor grad samsvarende med NTFs § 70-søknad, men det var litt «smalt» formulert. Vi ønsket oss et unntak som omfattet hele bransjen, og det har vi påpekt når vi har uttalt oss, sa Kari Odland.

I forbindelse med Finanskomiteens behandling av Dokument 8-forslaget uttalte finansministeren i brev til komiteen at bransjen skulle bli innvilget et midlertidig unntak fra merverdiloven inn-til ny lovformulering var vurdert. Finanskomiteen avga deretter innstilling til Stortinget, hvor de anbefalte unntak for tjenester som blir ytt mellom selvstendig næringsdrivende tannleger i samme praksis. Komiteen var imidlertid enig med

finansministeren i at det må settes klare avgrensninger for et slikt fritak.

Finansdepartementet ønsket å gjøre en konsekvensanalyse av et eventuelt unntak og å etablere en felles praksis i hele den private del av helsesektoren. I juli mottok NTF kopi av brev fra Finansdepartementet til Skattedirektoratet om innvilgelse av midlertidig fritak fra merverdiavgift, og i august ba Skattedirektoratet NTF om informasjon om organisering av tannlegevirksomhet. Det samme brevet ble sendt til Legeforeningen, Kiropraktorforeningen og Fysioterapeutforbundet. Odland kunne fortelle at sekretariatet innhentet opplysninger fra lokalforeningene i saken, men at det ikke var tid eller mulighet til å få frem nøyaktige data.

– Helt til forslaget til statsbudsjett forelå i går (8. oktober), trodde vi at lovforslaget skulle legges frem uten forutgående høring, sa Odland og fortalte at hovedstyret ble både overrasket og glade da de fikk lese departementets vurderinger og forslag. Den generelle beløpsgrensen for registrering i avgiftsmanntallet er foreslått hevet fra 30 000 til 50 000 kroner, noe som vil innebære forenklinger både for de næringsdrivende og for avgiftsmyndighetene. Videre har departementet bestemt seg for å utsette en endelig utforming av nytt regelverk fordi man ønsker å sende forslaget på høring først. – For NTF er dette gode nyheter. Vi får da anledning til å argumentere videre for at unntaket må gjelde hele bransjen, avsluttet Kari Odland sin orientering.

Reidun Stenvik